

Aquest esperit d'aventura és la seva dissort i la seva glòria també. Es el risc de la ciència i el risc de la vida el que els atrau po'ser més que res. Per això quan estan bé en un lloc l'abandonen i quan oviren la solució a un problema el deixen sense acabar i s'interessen per un altre. Els plau més la lluita que la victòria; vèncer no els interessa tant com combatre. Els atrau el perill precisament perquè és un perill. Servet marxa de França fugint de les presons de la Inquisició. Sap de sobre que si cau en mans de Calví aquest no el perdonarà. Malgrat això, passa per Ginebra d'on Calví és amo i senyor i encara temp-

ta la sort en fer de tafaner, cosa que el lliura a la disposició del seu botxí.

Sense pàtria, sense família, amb amics fugiters, amb admiradors llunyans, els aventurers del saber i de la ciència porten a les espatlles la renovació del món. La seva vida és anormal, illògica, si la considerem amb la mentalitat burgesa d'avui, però potser només així podia ésser fructífera. En aquestes hores de prova, que de tant en tant passa el món quan fallen les més grosses possibilitats, de segur que només cors i cervells que flamegin poden conquerir els nous valors morals i intel·lectuals dels homes.